



•Öncelikle sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

Eczacı anne-babanın oğlu olarak Kayseri’de doğdum. 2004 yılında Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi’nden mezun oldum. Öğrencilik yıllarımda bir süre Semmelweis Üniversitesi (Macaristan) Farmasötik Teknoloji Laboratuvarı ve North Carolina Üniversitesi Moleküler Modelleme Laboratuvarı’nda (ABD) stajyer öğrenci olarak çalıştım. 2006 yılında Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Eczacılık İşletmeciliği ve Tarihi

Anabilim Dalı’nda yüksek lisansımı tamamlayarak aynı bölümde doktora çalışmalarına başladım. Doktora tezimi “Türkiye’deki Görme Engelli Yetişkinlerin Eczacılık Alanındaki İhtiyaçları” konusunda hazırlıyorum. Şu an Kayseri’de Yoğunburç Eczanesi’nin sahibi ve aile şirketimiz olan İrem Ecza Deposu’nun ortağım.

•Eczacılık mesleğini seçme nedeniniz nedir? Hiç pişman olup da keşke farklı bir meslek yapsaydım dediğiniz oldu mu?

Eczacılık mesleğini seçmeye lise ikinci sınıftayken karar verdiğimi sanıyordum. Geçenlerde kütüphanemde bulduğum eski bir defterden bu kararımı henüz ilkokul ikideyken verdiğimi keşfettim. Üniversite giriş sınavında tek tercih yaparak eczacılığı seçtim ve birinci tercihim olan Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi’ni kazandım. Eczacılık mesleğini seçmemdeki en önemli etken şüphesiz her ikisi de eczacı olan anne ve babamın bana güzel örnek olmaları ve mesleğe çok küçük yaşlardan beri aşına oluşumdu. Eczacı olan ablam ve eniştem de eczacılığı sevmemde etkili oldu tabi. İnsanların iyileşme süreçlerinin bir parçası olmak, onların hikâyelerini dinlemek, onları anlamaya çalışmaktan duyduğum mutluluk ve iç huzurunun da bu kararımda rolü var. Üstelik her zaman var olacak, dinamik bir meslek eczacılık. Bu nedenle eczacılığı seçmiş olmaktan hiç pişman olmadım.

•Eczane eczacılığına karar verme sürecinizi ve eczanenizin açılış aşamalarından bahsedebilir misiniz?

Öğrenciliğimde bir süre eczane eczacılığı ve akademisyenlik arasında bocaladım. Bu sürede üniversitede kalmanın da tıpkı eczane eczacılığı gibi kendine göre bazı avantaj ve dezavantajları olduğunu gördüm. İkisi arasında bir seçim yapamayınca da her ikisini birden yapmaya karar verdim. Lisansüstü çalışma yapacağım bölümün laboratuvar çalışmalarının olmaması ve büyük ölçüde mesleğin sözel kısımlarını (eczacılık mevzuatı, eczacılık tarihi, etik, vb) içeriyor oluşu, benim eczanedeki çalışmamı aksatmadan akademik çalışma yapmamı kolaylaştırdı. Eczanemi açarken en büyük desteği babamdan aldım. Mimar bir arkadaşımız eczanenin yerleşim düzenini oluşturmamıza yardımcı oldu. Kendi ilgilerimi de göz önünde tutarak içerisinde tarihi ilaç şişeleri ve eczacılıkla ilgili kitapların sergilendiği özel bir bölüm bile oluşturduk. Bence çalıştığımız mekânı kendi zevklerimize uygun şekilde oluşturup içselleştirebilmemiz çalışma verimimizi artırmamız için oldukça önemli.

•Eczane eczacılığından ve çalışma koşullarınızdan bahsedebilir misiniz?

Eczane eczacılığı benim için keyifli bir meslek. Tek istisnası eczanede hastalarla birlikte geçireceğimiz zamanı gereksiz bürokratik işlemlerle ve genellikle bilgisayar başında geçirmek zorunda kaldığımız zamanlar. Çalışma koşulları çok kolay değil elbette, monoton bir düzene alışıyor bir süre sonra insan. Ama günümüzde hangi mesleğinki kolay ki?

•Yeni mezun arkadaşlarımızın çoğu (yaklaşık % 90'ı) eczane açmayı düşünüyor. Eczane eczacılığının avantaj ve dezavantajları nelerdir?

Eczane eczacılığının avantajları bence şunlar: Her şeyden önce başkalarının sağlığına kavuşmasında etkin bir rolünüz var. Bu insani açıdan çok güzel bir şey. Sonra, kendi işinizin sahibisiniz, eczanenizde gerekli düzenlemeleri kendi görüşleriniz doğrultusunda yapma hakkınız var. Üçüncüsü eczaneye sürekli yeni hastalar geliyor; onlar yakınlarını, arkadaşlarını getiriyor ve böylece yeni kişiler tanıyor, daha geniş bir çevre ediniyorsunuz. Dezavantajlarına gelince... Eczane sayısının önlenemez bir hızla artışı beraberinde rekabeti de getiriyor. Eczane eczacılarının uymakla yükümlü olduğu prosedürün çokluğu, provizyon sisteminin kaynaklanan sorunlar, sürekli değişen geri ödeme talimatnamelerinin eczacıların mesleki doyumunu olumsuz etkilemesi de dezavantaj. Buna devletin eczacılara olan ödemelerinin geciktirilmesi ve gereksiz ilaç kesintilerini de eklediğimizde, durum daha da vahim. Ama her şeye rağmen ben eczane eczacılarının gelecekte daha güzel günlere kavuşacağına inanıyorum. Evet, buna samimiyetle inanıyorum.

•Son olarak biz öğrencilere tavsiyeleriniz nelerdir?

Tavsiyede bulunmayı açıkçası çok sevmiyorum; çünkü tavsiyeler bir yerde "ben bilirim" anlamına geliyor. Ama şu anki aklımla yeniden öğrenci olsam ne yapardım, işte bunu anlatabilirim size: Her şeyden önce yaptığım işi en yüksek kalitede yapmamı sağlayacak şeylere öncelik verirdim. Öğrenciyken sahip olduğum zaman ve imkânları mezun olduktan sonra çok fazla bulamıyor insan. Sözelimi, bildiğim yabancı dilleri ilerletip yenilerini öğrenmeye, mesleğimle ilgili bilgisayar programları ve teknolojiyi daha iyi kullanmaya, yurtdışında alanımla ilgili yapılan çalışmalarını daha iyi takip edebilmek için mesleki dergileri okumaya, iletişim ve sunum kabiliyetlerimi artırmaya çalışır, mesleki toplantılara katılmaya daha çok özen gösterirdim. Dünya öyle büyük bir hızla ilerliyor ki, harcadığımız tek saniye bile bizler için telafisi olmayan büyük bir kayıp...

Buraya kadar söylediklerim eczacılık mesleğiyle ilgiliydi. Bunun dışında yapılacak şeylere de önem verirdim mutlaka; İstanbul'u İstanbul yapan tüm güzellikleri keşfetmeye, ilginç sergi, konser, sinema ve tiyatroları kaçırmamaya çalışırdım. "Yaşadım" diyemeyeceğimiz bir yaşam, neye yarar?

